

דברי הכפר

ב_י_ת_ס_פ_ר_נ_ו_

בית-ספרנו לתפארת,
תלמידים בו למאות.
והומה הוא ככורת
של דבורים מזמזמות.

- - - - -

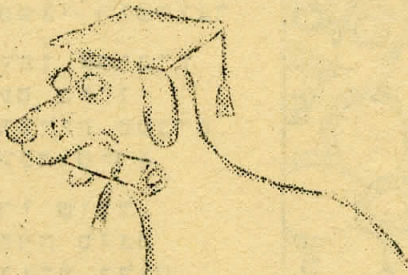
למודנו הם עטרת,
בר יומנו הצוהל.
בית-ספרנו לתפארת -
כה לחי בישראל!

(בתקוה שבית-ספרנו ימלא אחר המוטיבים
העיקריים בשירה זו של אברהם ברוידס)

מס' 577
כ"ט באב תשל"ח
1 בספטמבר 1978
כפר הנשיא

בית הספר בפתח. אין מה לקרות
לשבתות. מסתבר שאיגוד המורים
שחרר את איזורי הספר מן ההסכם.
כזאת התחשבות מצידו!
יהיה יפה אם בשלח מכתב תודה
לאיגוד המורים חתום על-ידי כל
ילדי המשק. מה אתם אומרים?!

צוות המורים יכלול מורה חדשה
שקיבלה את רוב הכשרתה בתפקידה
הקודם כמרכזת ועדת כלבים.

האנשים ממשיכים לזרום חזרה
מחופשות הקיץ:

אריה וג' וליה חזרו, גברת
פיליפס (האמא של שוש, אשה של
גרשי - אבא של בתן - אח של
אביבה - אחות של שמוליק) חזרה.
ג'רי ומריון קסל - שבסעו לארה"ב
לחתונת הבן - חזרו; לארי יחזור,
פרל והילדים הג'ינג'ים - יחזרו;
גם דוד אלמן חזר - מן החלל, ואם
לא, הגיע הזמן שיחזור כי דודו
מחכה למקום שיתפנה בספינת החלל.

לעומת כל אלה - הנרי, שילה
ויניב יוצאים ונוסעים לחתונה
של גדעון, שהוא - הבן הגדול של
שילה.

מזל טוב לשירה שילדה בת.

איתי סלע לא צריך לשמור כי הוא
בתל-השומר - אז הוא עושה תרגילי
פיזיותרפיה.

בשבוע הקרוב יפתח שוב הלונה
פרק. הפעם האורחים החשובים הם
קבוץ מחביים ומלכת אנגליה (?)

ולבסוף הודעה חשובה:
אירית בן-קסוקר לקחה על עצמה
לטפל בענייני חיים.

ליקטה: שלומית
אחראי על הומור: הרי

נעה נשמע?

תלוי מתי, איפה, ובאיזה מצב
רוח במצאים:

למשל כשהייתי בטירונות שמעתי
קולות מפקדים ואח"כ בצבא -
שמעתי קולות צפורים. במלחמה
שמענו פיצוצים ועכשיו בימי
שלום שומעים את רעש החרושת,
את שקשוק הפיות בחדר האוכל,
את אבחנת השחרור של הקיטור
ואת הצעקות של ג'רמי.

אפרופו ג'רמי - מסתבר שלו
וליואל לא הולך ביחד, לכן
יואל עובד עכשיו בפלחה. הוא
טוען שבשאר לו רק לעבור את
האבוקדו והמפעל בשביל ל"גמור"
את כל ענפי המשק ו"לרוץ"
למשרת ריכוז משק.

בשבת האחרונה הציבו כמה חברים
צעירים ביזמתם הפרטית ביותר -
דוכן לפירסום הצעדה של תנועת
"שלום עכשיו" שמתקיימת ביום
שבת זה - 2.9.

אכלנו, פטפטנו והסתכלנו בכל
האנשים המרוגזים שנופפו
עלינו אגרופים מן המכוניות
החולפות.
התחלנו להתיאש ואז לפתע עצרה
מכונית, ממנה יצאה בחורה
צעירה.

אנחנו כולנו - להוטים לשרת
ולהסביר - קפצנו אליה. יואב
העמיס עליה מיד את הפירסומים
והכרזות והתחיל להרצות בלהב
על המטרות וכו'.

לבסוף, היא השתחררה והצליחה
לפלוט תוך כדי התבטפויות
והתבטפויות שסה"כ רצתה להדליק

טוב!

8.9 יצחק בנדר
חביתה שיינגזיכט
9.9 מוסי המאירי
10.9 גב' אסתר בלק
יהודית ברק
דוד דיבון

נישואין

5.9 רימוןד וראובן גוטר
6.9 רג' י וג' ייסון פרלסון
10.9 שושנה ומיכה צינמן

פזל

ימי הולדת

3.9 דורית חצור
אמיר רוזנטל
4.9 גייבור טורן
מרדכי בן-נתן
5.9 ונסה ויסבורט
טטפני ריפקינד
6.9 קלמן לחוביץ
נעם שיין
מרגלית סמברג
אלעד טירן
7.9 שרי שובל
עפרה סינה
יונית גליק

XX

מכתב שנכתב ע"י אלפי בתאריך
15.8.78 ותורגם ע"י יעל נתן-
רינקלר.

מכתב שהתקבל מקבוצ עמיעד

לכבוד
ג' ובי פרנק
מזכיר, כפר הנשיא

לג' ובי שלום רב,

חובה בעימה לי להודות
לחברי כפר הנשיא על הערב
הנחמד שממנו בהנו הרבה חברים
וילדים מעמיעד.

מאד התרשמנו מהמאמץ והעבודה
שהשקעתם בהקמת ה"לונה פרק" -
ומודים לכם על הזמנתכם לבלות
שם.

לצערי, עקב אי הופעת אוטובוס
שהוזמן מהמועצה, לא יכלו כל
החברים שרצו לנסוע להגיע, אך
מי שהיה בהנה.

חן חן לכם,
בברכת חברים,

טומי ברמן - מזכיר

לחברים ולידידים היקרים.

היום יעל ואלכס בישאים,
או שברגע זה עומדים מתחת
לחופה, ואני רוצה להודות לכם
עבור המביק שקבלתי מכם.

כמעט וארזתי את מזוודותי
ועליתי על המטוס הבא כפי שעשה
אלכס, אך חשבתי פעמיים בדרך
ולכן המכתב הזה.

אין לי ספק שכולכם עזרתם להפוך
את החתונה לשמחה שלא תשכח
במהרה.

אני רוצה לאמר לכולכם תודה
רבה, ושוב תודה.

דרישת שלום לכולם,

אלפי

הודעות

חשמליה

החל מהשבוע הבא תפתח החשמליה לקהל מדי יום בין השעות 07.30 עד 08.30.

כשלב זה יתקבלו לתיקון: כלי בית רגילים (לא תבורי אפיה; טרסטרים אוטומטיים וכו'). כן יתקבלו בקשות לעבודות בבתי חברים (נבסה גם לבצע!)

פריטים הזקוקים לתקון מהוץ למשק ילקחו אחת לחודש לחיפה.

לגבי חיוב על פריטי חשמל ותיקונים, הדבר בעשה עפ"י שקולי הצוות בלבד וישאר כך עד לקבלת הנחיות מועדת החברה.

תודה
צוות החשמליה

החלפה

משפחת דבולט מעוניינת להחליף שולחן תה ארוך (במצב טוב) בשולחן יותר קטן, במצב טוב. המעובין יפנה אל בני המשפחה.

* * * * *

גיוון של כלום,

טוב ממהר חד-גווי

(דיכטר)

מי שיש לו

1. מיקרוסקופ או
2. בינקולר
3. כלוב מזכוכית לגידול חיות וכבר אינו זקוק לו או מוכן להשאיל אותו לתקופה ארוכה לבית-הספר, מתבקש להתקשר עם שרה דבולט, שלומית ליפשיץ או אנגה.

תודה.

מי ראה? מי שמע?

במשך החופש בעלם מחדר הציד של בה"ס מקרן שיקופיות/טרטונים ומאז בעלמו עקבותיו. מראהו כמראה מזוודה אפורה מרובעת מעט. המקרן בשמוש תכוף בבית-הספר ואנחנו מאד מבקשים מן השואל התמים להחזירו אלינו לפני תחילת שנת הלימודים. כמו כן אנקש מכל שראה את המקרן בשטח לאתרובה, להודיעבי על כך.

אנגה

קבלת שבת

הגענו לסוף "חופש הקיץ" ובחזור לסידור של מקומות קבועים בקבלת שבת.

- 1) אם יש בקשה כלשהיא, אפשר למסור לבטע רק השבוע.
- 2) אם באים ילדים לקבלת שבת שער עכשיו לא באו - יש למסור לבטע.

פשוט - הכניסו פתק לתא דאר א6.

סליחה עם כל החברים שנאלצתי להעביר מספר פעמים משלחן לשלחן, אבל למרות הכל לא עמדנו בתורים ארוכים והצמחים בשארן בברכה.

בטע

ההרשמה על הלוח ליד המזכירות.

(המערכת מביעה את התנצלותה על כי המאמר רצ"ב לא יצא לאור לפני שבוע עקב בעיות טכניות).

5.

*מ*ר*ע*ד*ת* *ב*ר*ת* *ה*ס*פ*ר* *ה*מ*ק*ו*מ*ר* *ה*מ*ק*ו*מ*ר*

וסך הכל תלמידים בבית ספרנו יהיה 44.

השנה יהיה כל צוות המורים מורכב מחברי קבוצה - וזה שינוי מהשנים האחרונות. והנה הפרוט:

יעל במבוב - כיתה א'
גורית אורן - כיתה ב' (תחליף אותה דליה וגבר)

בחופשת הלידה).
יעל שפרובג - כתות ג'-ד' (עזרה: שרה)

המורים של כיתת היוכל יהיו:

(תפקידכם לבחש איזה מקצוע תלמד כל מורה ומורה)

שרה, אנגה, תמר וו., אבט, שושנה שרקי, שלומית ל., הילרי א.

בנוסף לכל אלה יהיו המורים החלקיים: רג' י, לילה, שרי. המורה לספורט יהיה ישראל הדר. בשטח המוסיקה ילמד יונתן את החלילית. יתר מקצועות המוסיקה עדיין בבירור.

אנחנו ננסה להכניס כמה שינויים לחיינו השנה. אחד מהם יהיה בסיון שכבר מתקיים בהרבה בתי ספר - יום פתוח.

הכוונה היא ללימוד רב-גילי במקצועות שונים שהם לא בתכנית הלימודים הרגילה. הילדים יבחרו חוגים שונים וילמדו בהם בקבוצות שאינן הקבוצה הכתתית הרגילה. (זה דומה לשבוע המרכז שמוכר אצלנו).

אנחנו נתחיל בצורה צנועה - פעם בשבוע, ורק החל מהשליש השני. לשיטה הזאת יש יתרונות חינו-כיים רבים ולא כאן המקום לפרט אותם.

עוד חידוש הוא שינוי שעת העבודה. אנחנו מעבירים אותה לשעות אחר-הצהריים, כדי לשמור על רצף לימודי ורכוז מירבי במשך הבוקר. הגענו לסידור עם משק הילדים ואנחנו מקוים שחידוש זה יביא רק תועלת (המשך בעמ' 7....)

חופשת הקיץ מתקרבת לקיצה ועוד מעט ישובו תלמידים וסורים לעי-סוקם העיקרי - הלימוד העיוני הפורמלי.

לפני שבסקור את ההכנות לקראת שנת הלימודים תשל"ט, הבה נסכם את פעילויות הקיץ (החינוך הבלתי פורמלי).

לדעתי לא סבלו הילדים מחוסר מעש ברוב ימי החופשה. אורגנו שני מחבובים במשך בהדרכת בני הצעירים. כאן המקום להודות לחנן וטרמן וצוותו (מכיתות הירדן, חרמון ועפרית) על ארגון המחבוב הראשון, ולרפי פרנק, יפה שרק ומדריכיהם על ארגון מחבוב "האינדיאנים". בשני המחבובים היתה פעילות מגוונת ומעניינת, ומלבד בעיות מסוימות שהעיבו על האווירה לעתים, נהנו הילדים מאד, וזה העיקר.

כדאי לציין שיש במשך חבורה מבני הצעירים שההדרכה מעניינת אותם, והם מוכנים לתרום מזמנם ומדמיונם להצלחת הפעולות. נקרה שרות זאת תימשך לאורך ימים ותתרום לחיי הילדים וחברכם. חן חן לכם.

במסגרת המחבובים אורגנו כמה טיולים, וגם יום בים של עכו עבר בהצלחה.

הקייטנה השנה התקיימה במכמורת בקייטנה מאורגנת ומלאה ושמה "נור הילד". גם פה נהנו רוב הילדים, בעיקר מהחוגים השונים אך המלורים מצאו כמה בקורות לפגם.

יצאנו גם להצגה אחת, ובנוסף לחוגים שונים בהתחלת הקיץ, נראה שמסקבתי הג"ל איננה מוטעית.

אך די במשחקים - חייבים לחזור לחיים רציניים וללמוד.

בשנת תשל"ט מתורספיט לצבור התלמידים עוד 7 ילדים לכתה א'

רמת החיים מה היא?

(פנויה לו, החברה)

אפשר לאכול בתנאים אסתטיים יותר בבית החבר.

טענתי היא, שניתן לתקן דברים מסויימים מחר, בלי לחכות להרחבת חדר האוכל, שעליה מדברים היום, ואלה הן הצעותי:

(1) אחרי יעוץ עם צוות המטבח וחדר האוכל, על ו. החברה להביא הצעת תקציב שתתבסס על הצורך לתת אוכל טוב ומגוון ומספיק בכל ארוחה.

(2) להחליף את הצלחות הפלסטיות מיד - דבר הדורש תכנון מתאים של חדר הכלים (אבל שניתן לפי הצעות מסויימות).

(3) תוספת כח אדם לפי הצורך - והצורך ימדד לפי העמדת 2 תורים לכל ארוחה (ע"י תוספת עגלות) והקצבת כוח אדם שידאג לביקוי מתמיד של העגלות והרצפה סביבן, וגם של מכונת השטיפה (סביב האשפות וכ"ב).

המחזה היפה של רצפה מכוסה אוכל, ועגלות מכוסות שאריות אוכל, חוזר על עצמו יום-יום.

(4) הארכת שעות הגשת האוכל בערב, והלזקה התקופה כך שחברים עם ילדים קטנים יבואו עד 7.00 וחדרים אחרים יוכלו לאכול בן 8.00 - 7.15 אם רצונם בכך.

(5) פתרון בעיית מכונת הסודה כדי שלא תהיינה הפסקות באטפקה כמו היום.

(6) קביעת ציוד בסיסי חדש למטבח כדוגמת תנור במוך שיקל על הבחורות המרימות יום יום מגשים כבדים לתוכו; התקנת הרצפה שאפשר יהיה ללכת עליה בלי פחת שעומדים להתגלש כל רגע; וסידור מיזוג באות למקום (המשך בעמ' 7,)

צורה זאת של התבטאות נבחרה לאו דווקא בתור בקורת. אבל הנסיון לעורר דעת קהל ולהפנות תשומת ליבה של ו. החברה לבעיה מכאיבה. הדבר ניתן לעשות בדרכים שונות אולי, אבל על דפי העלון אפשר להגיע למספר רב של חברים, בתקודה שיושפעו.

ובמה מדובר?

על אף הסברו המקיף של אוסי (בשם ו. החברה) מלפני כמה שבועות, לא סוד הוא שבחברתנו משוחחים, חולמים ומתכננים לקראת העלאת רמת חיינו. יש הדואגים לחבר הוותיק ובריאותו, ויש שקובלים על הפריטים החסרים לצעירים יותר. יש שזועקים על הבנינים המתפוררים, או על הצפיפות בדיוור, ויש חברים שחוזרים ושואלים "ומה בקבל אחרי הטלביזיות?"

וברצוני להפנות את הזרק-אדריה והאמצעים למשימה אחת גדולה שאם נצליח בה, ברים גבת אחת את רמת החיים של כל בן-אדם הנמצא בקבוצנו. מדובר בשיפור חדר האוכל והמטבח.

הגענו, לפי דעתי, למצב מסוכן, שבו נמצאים הרבה קיבוצים היום ותוצאותיו ברורות.

בבתי החברים, לרוב, יש רמת חיים לגמרי לא רעה ואפילו מעבר לזה. וכאן מדובר לא רק על רהוט וכו' אבל גם על המטבחון על כל אביזריו.

כאשר החבר יוצא את ביתו הפרטי כדי לאכול בחדר האוכל, רמת החיים שלו יורדת - וללא צורך. ואם המצב יימשך נמצא את עצמנו מול חדר אוכל ריק מחברים בערב, ולפעמים גם בבוקר, כי אותו האוכל עם קצת תוספת ומוגש יפה,

למפעל ההיבוכי.

ראינו את הצורך לסיים כל שבוע בצורה הגיגית יותר, ולכך גם הגענו לפתרונות שונים, שפרטים עליהם תשמעו במשך השנה. (אנחנו מקוים שההתרשמות תהיה חיובית מכל הצדדים ולכן ברצוני להשאיר קצת לגורם ההפתעה).

חלוקת התפקידים בצוות תהיה כדלקמן:

ציוד - אנגה

טרטי ילדים - גורית

ספריה - שרה

חיפוש קיטנה לתשל"ט - לאה

חגים - יעל ש., שרה, אנגה

טיולים - יעל ש., שרה

חברים מתבקשים לגשת עם בקשות או הערות אל החברות הממונות על כל תחום ותחום.

בתנו את דעתנו על ההפקרות השוורת בענין הסתובבות ילדים במשק בשבתות ובשעות הלילה. אנחנו חוזרים ומזכירים להורים את השעות שאחריהן אין לתת לילדים להיות מחוץ לביתם. (באשר לשעת השכבה - בראה לנו שקשה לפסוק על שעה מסוימת, אך הורים מתבקשים לזכור ששעה מאוחרת להשכבה ודאי תתן את ביטוייה בכושר הריכוז של הילד למחרת). השעות הן:

כתות א' - ב' 8.00

כתות ג' - ד' 8.30

כתות ה' - ו' 9.00

בשבתות אין לתת לילדים להסתובב מחוץ לבית לבדם בין השעות 2.00 - 4.00. במידה ומבלים בבריכה בשעות אלו יש לעשות זאת בליווי ההורים.

מראה בית הספר גם העסיק אותנו בכמה ישיבות. אנחנו מבסיס להגיע ל"תכנית-אב" לאיזור בית-הספר בעזרת גורמים שונים.

שמתם לב בודאי שהשנה נשתל דשא גדול ובקרה שהוא יעזור לשיפור מראה האיזור.

אמור להגיע גם חדר טרומי שיוצמד לכתת שבולת.

פנו אלינו מחזור לאמץ מועדון ילדים הנקרא "מועדונות משפחתית", שבה שוהים ילדים כל שעות אחרי הצהריים והערב. המועדון מאורגן היטב עם אב ואם בית. אבי מקוה שחברים וילדים יתייחסו בצורה חיובית לקשר בינינו לבין תושבי הצור. הקשר עם המועדון ודאי יעזור ליצור יחסים אישיים טובים בין הילדים והמשפחות. קשר זה יטופח אחר פתיחת שנת הלימודים.

ובענין פתיחת שנת הלימודים: אנחנו בקיים את הטקס ביום ה' בערב 31.8 וכל צבור ההורים והמעובייבים מוזמן. על הזמן המדויק תתפרסם מודעה.

שנת לימודים פוריה לכולנו

שרה

(המשך "רמת החיים מה היא?")

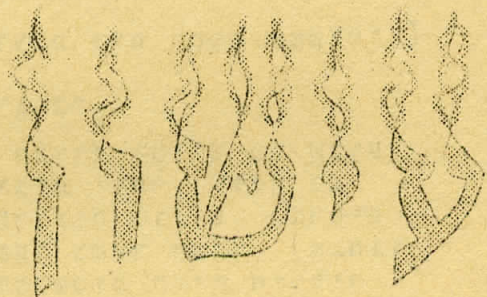
עבודה פיזית קשה.

בודאי אפשר להוסיף עוד ועוד וגם להתייחס לשאלת צורת הענף והמושג של "שירות", אבל לא בגלל זה כרגע. בחרתי בדברים

הבולטים היום למי שאוכל ומי שעובד בחדר האוכל והמטבח, ושרובם ככולם דורשים גם מחשבה אבל מעל לכל הוצאת כסף שתמצע אולי עוד "העלאת רמת החיים" בביתו הפרטי של החבר לשנה או שנתיים.

הבחירה כמובן, היא שלנו, אבל אני מאמינה שבהוצאת סכומים על הכלל, בצא כולנו בשכרים, ובאמת תהיה לנו רמת חיים מעולה ושווה, גם בביתנו הפרטי וגם בביתנו הקבוצי, שלדעתי אחד הם.

רייבי

על תקציב

זר לא הדרך!

אני רוצה להביע את דעתי על החלטת האסיפה במוצאי שבת - לא לדון בנושא תקציב העישון.

קודם העובדות, גם למען החברים שלא השתתפו באסיפה. ציפורה העלתה את הצעתה בקשר לתקציב העישון עוד לפני כשבת. אז היו דיונים בוועדת החברה ובשלב מסוים הסתמן רוב בעד ההצעה. הדיון התחדש לפני כמה שבועות, והפעם הועדה היתה מחולקת בדעתה, ולכן סוכם שציפורה תעלה את ההצעה ישר לאסיפה.

באסיפה, עוד לפני שציפורה דברה, העלה יוסף הצעה להוריד את הנושא מסדר היום. אחרי שציפורה דברה - והיא דברה בקיצור כי היא ציינה שהיא מתכוונת לדבר שנית תוך כדי הוויכוח - יוסף במק את הצעתו לסדר היום. לפי הצוהג המקובל שמעבר חבר אחד שתמך בהצעה לסדר היום וחבר אחד שדבר נגדה. אז הצבענו: 24-26 בעד הורדת הנושא, ובזה הסתיים העניין.

האמנם?

לפי דעתי לא הסתיים דבר - אך נעשה מעשה חמור. אינני בטוח מה היו הסיבות שבגללן החברים הצביעו בעד הורדת הנושא בלי כל ווכוח. אני רק יכול לנחש - והנה הניחושים שלי.

אולי חברים חשבו שזה נושא "לא חשוב" ואין לבזבז זמן עליו. אם כן - זה לא כל כך גורא - הרי זכותך, חבר, להחליט כך - אך אני מקווה שלא יקרה לך פעם שלא יתנו אפילו לדון בנושא שחשוב לך.

אולי חברים הצביעו בגלל הסיבה שיוסף העלה - כפי שהוא הסביר "העניין בוגע להרבה דברים אחרים ומוטב שדובר באופן כללי על דרכי חיינו". כן, גם זה לא כל כך גורא. לפחות זו דרך אך זו דרך לא טובה. אין לי התנגדות לבירורים כלליים על דרך חיינו - אך גם דיון באסיפה על נושא ספציפי מהווה חלק מבירור זה - ואולי זו הדרך היעילה ביותר לקיים בירור כזה.

אך בעצב זה שמדאיג אותי הוא החשש שלפחות אצל חלק מהחברים שהצביעו בעד הורדת הנושא על הסף, יש סיבה אחרת, והיא שלא מוכנים להתמודד עם בירור על שינוי אפשרי - זאת אומרת - "אני מחליט שיש דברים שלא סובלים שינוי, ולכן על דברים אלה לא לדון" - וזה מאד חמור!

לכל אחד מאתנו יש דברים בסיסיים שעבורם אנו מוכנים ללחום. יש אפילו דברים שעבורם נהיה מוכנים "להסיק מסקנות" לגבי המשך חברותנו בקיבוץ. בכל מקרה אצלי יש דברים כאלה. אך אם אנו לא נוכל לתת לחברים לדבר על נושאים אלו - לשוחח, לבדוק, להתמודד, ללחום - אז למה נגיע?

(המשך בעמ' הבא.....)

כתבתי במאמר ב"דברי הכפר" של חג ה-30 שהכוח שלנו כחברה הוא הנכונות לבדוק כל הצעה לשינוי ולהחליט מה כן לשנות ומה לא - על מה לוותר ועל מה לא לוותר. כנראה טעיתי - אין לנו הכוח הזה - כך בכל אופן הרגשתי במוצאי שבת.

אני מציע לחברים שהצביעו בעד הורדת הנושא - לחשוב שבית. האם ההחלטה מקדמת אותנו כחברה? או - כפי שאני חושב - האם ההחלטה פוגעת לא רק בחברה שברצינות ובכנות הכינה הצעה לדיון, לא רק בחברי ועדת החברה שבגב ההחלטה - אלא - אך מעל הכל - פוגעת בחברה כולה: - חברה שלא מסוגלת לבדוק הצעה לשינוי, חברה לא בריאה היא! ואני מזכיר את עצמנו מהתפתחות זו.

גרשי א.

תגובות לדיון שלא התקיימו

ראשית עלי להודות שהצטרפתי שלא ביותב הזדמנות להתייחס להצעתה של צפורה באספה, לא מפני שאני תומכת בה, אלא מפני שאני רוצה לשלול את האפשרות שהצעה ברורה דומה תובא לאספת חודשים לבקרים.

הצעתה של צפורה מתיימרת לטפל בשני בעיות בפרדות בעת ובעונה אחת: בעית העישון ובעית הצטמקות התקציב הריאלי לחבר - ובזה חולשתה.

עוד לפני שהיינו מודעים לגזק הבריאותי של העישון (זה שלושים שנה ויותר!) הובאו הצעות למוסדות המשק, בדרך כלל על-ידי מעשנים לשעבר משום מה, לתת פיצוי לכל אלה שלא מעשנים. ההצעות נפלו כולן.

למה?

בגלל עקשותם של עם המעשנים? מפני שהם מהווים קבוצת לחץ מיוחדת במינה? מסופקני.

האמת הפשוטה היא שהעישון הוא הרגל (לא חיובי גם לדעת רוב המעשנים בימינו) שקשה מאד להפטר ממנו, ושאינן אפשרות לספק אותו במסגרת התקציב האישי שלנו. (ופה אני מתרעמת על צפורה שהעמידה את הצד הכספי בצורה לא מחושבת עד הסוף).

חשבון פשוט יגלה שהמעשן 10 סיגריות לא יקרירת ליום מוציא קרוב ל-1000 לישנה במחירים של היום.

אם כן, הצעתה של צפורה לא ברתגת למעשן אפשרות להמשיך לעשן בלי לפגוע בתקציב המספחתי, אפילו כשהוא התוסא היחיד, על אחת כמה וכמה אם יש במשפחה שני מעשנים. יחזי עם זה, אני לא מאמינה לרגע שתכסיס זה יאלץ את החבר לעשן פחות. לא יעזרו פה פזילות אל "החופץ".

באלף פרטי חיינו החישובים שלנו שונים מאלה של האזרח הממוצע בעיר, לפעמים לטובה, לפעמים לרעה. ואפילו שם יש אחד לא מבוטל של מעשנים.

אם כן, אם ברצוננו לעזור לחברים להגמל מעישון, ובמיוחד למבוע תפישת צעירים נוספים להרגל זה, לא זאת הדרך. הבה בחשוב בכנות

(המשך בעמ' הבא...)

על דרכים הסברתיות ואולי גם רפואיות, אבל לא בפצה את מחצית האוכלוסיה שלנו על משהו שאין הם זקוקים לו, לעגמת בפשם של המחצית השנייה.

הבעיה השנייה שעומדת לפתרון בהצעתה של צפורה היא העלאת התקציב האישי. מובן שזה מפתח. כל אחד יקבל כך וכך לירות נוספות. למה להתנגד אם אינני מעשן?

למה לא תקציב טלפון אישי אם אינני מטלפן?
למה לא תקציב דאר אישי אם אין לי קרובים בחו"ל?
למה לא תקציב לתקון רכב אישי - אם אינני נוהג?

הסיבה בעוצה בפרה הקדושה" שיקרה מאד ללבי ושמה "התחשבות בצרכי הזולת".

רצוי שדיון בנושא זה - ויש בו צורך הולך וגובר - לא יתנהל על רקע ובצל דיון בנושא העשון.

בסכום, הצעתה של צפורה נופלת בין שני כסאות ולא פותרת אף בעיה.

אננה

צרכים מיוחדים

ההחלטה שנתקבלה באספה האחרונה - שלא לדון בתקציב עבור סיגריות - אינה מוצדקת.

יוסף חצור ותומכיו ניסו להוכיח לנו שויכוח בנוגע למעשני סיגריות יהיה התחלת הסוף, כלומר, שעל-ידי כך אנו מתחילים להרוס את המושג כולו של הקיבוץ.

כמובן שזה נראה לי טיפשי מפני שתקציב עבור סיגריות בכלל בתקציב האישי של החברים בהרבה קיבוצים זה שנים רבות, ואם אין אנו יכולים לקרוא בשם את הקיבוצים האלה אזי זה רק הוכחה שהתופעה הזאת לא השפיעה כלל וכלל על המבנה של הקיבוצים הללו.

הסיבה היחידה לסירובם של המעשנים לדון בפרשת העישון היא שהם חוששים שמא זה עלול להביא לידי הקטנת התקציב שלהם. הם לא מוכנים להקשיב לצרכים המיוחדים של חברים אחרים כאילו קיים בעולם הזה רק צורך מיוחד אחד והוא הסיגריות. צרכים מיוחדים של אנשים אחרים אינם קיימים עבורם.

אם הגישה הזאת אינה אבטי-קיבוצית אז אני קוגלגר.

הסיסמה: "כל אחד לפי יכולתו ולכל אחד לפי צרכיו" כנראה כשרה לשימוש רק בקשר לצרכים ישבים ולא חדשים.

לפי דעתם, יש לתמוך כספית בהרגל העישון שלהם ויש לעודד מעשנים חדשים על אף שכל אחד יודע עד כמה שזה בלתי בריא.

ההרגל של מזון-הבריאות שלי - שדרך אגב הוא טוב מאד בשבילי - אינו ראוי לתמיכה כספית הואיל והוא צורך חדש, ולפי שעה לא קיים פורום בו היינו יכולים להתווכח על צרכים חדשים. האם יש למישהוא הצעות מתאימות?

רג'י

(המשך "על תקציב עישון" בעמ' הבא.....)

אשת חירל מר ימצא או לך לבנות קבוץ?

אני מעריץ את צפורה. הגיון של ברזל. הגיון המעוגן בשורה של החלטות אסיפה במשך הרבה שנים. הסקת לקחים.

אבל גם לי יש הגיון של ברזל. אותו הגיון.

כמעט ואינני שולח מכתבים ומטלפן עוד פחות.

לא מארח ידידים לבלוי שבוע בקבוץ.

לא אוכל בשר.

לא משמין ולא מרזה בצפת.

יותר לי להיות "חולה" חינם. זה קבוץ, לא?

מה פתאום אני אשלם בעד רחצה בברכה? זה קבוץ או לא?

הגיון של ברזל. שרידים מן העבר.

מי שחושב שזה לעג, יחפש בא עותקים של עיתונו האהוב "הארץ" משנות השלושים. שם יש לעג, אלה שרידים מן העבר. כי בקבוץ הוא

מגוחך!

אל בעלי הגיון הברזל שיודעים שהם רוצים משכורת: כל הכבוד!

אני במחלוקת עמוקה עמם.

אל אלה שמבקשים לאחוז את עינינו בפתרונות ל"בעיות של צרכים

אישיים" - אל תמשיכו לעבוד עלינו.

אל אלה שעיביהם באחזות בנימוקים פרגמטיים תמימים: פקחו עיניכם

ותראו לאן אתם מובלים.

רק משום שבמאס לי מזה הצבעתי בעד "סתימת הפה".

תסלחו אך התפרצתי

טומי

מכוניות ואנשים!

תצטרך להאט במקצת כשאתה חובק
את קצו הימני של הכביש בסי-
בוב, אך חייך יהיו ארוכים
יותר.

רוב התאובות הקשות ביותר
ארעו כאשר שני הנהגים בסעו
כאילו שני חלקי הכביש שיי-
כים להם.

אפילו במהירות 35 קמ"ש (70
קמ"ש כאשר מסכמים מהירות
שתי מכוניות); התנגשות פנים
אל פנים יכולה להיות קטלנית
ולגרום למוות.

ו. תחבורה

רק חצי הכביש שייך לך!

והחצי השני שייך למכוניות הבאות
ממול, לפחות בזמן שאתה בוהג על
הכביש.

במידה ותעמוד בכל אחד מהעיקולים
בכביש ואש פירה-צפת, לעולם לא
תוכל להאמין שישבו חוק כלשהו
המחייב בסיעה בצד ימין של הכביש.

לפחות 25% מהמכוניות הנוסעות
בעיקול, במיוחד אלה הנוסעות
בעיקול הפונה שמאלה, חותכות את
הפס הלבן (הקו המפריד) בכביש.

כאשר הבר בוהג נהיגה מרובעת,
עליך להשאיר צמוד לקצה הימני של
הכביש. כך ינתן לך יותר סיכוי
להמלט מהנהג הקטלני - זה ש"חותך"
בסיבוב ובא עם מכוניתו ישר אל
מולך.

התרמת דם

התקבל ממגן דוד אדום
טבריה

בהתאם להסכם הג"ל יוצאת ביידת
של בנק הדם ממגן דוד אדום -
טבריה למשקכם ביום 21.9 בשעה 16.00.

ע"כם להכין תורמים - 7% מכלל
האוכלוסיה ולקבוע סידורים
הדרושים במרפאה (או כל מקום
אחר שבקבע לצורך זה).

לא יבואו בחשבון בתורמי דם:-

2. חולים הסובלים מאבנים וליחץ

3. גנאים במלחמה, אלכוהול קשות

4. חברים/ות מחמת לגיל 18 או

5. חברים/ות שחלו בקוחרת או צהב

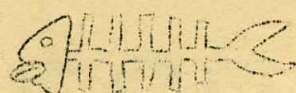
6. הסובלים מליחץ הדם גבוה

7. לפני תרומת הדם על התורמים לאכול מזון קל ללא שמנים.

המרפאה

במסגרת הסכם ביטוח דם כולל לכל
החברים, יוצאת ביידת של מד"א
ללקיחת דם מרוכזת במשקים. כל
חבר בהתיישבות העובדת יקבל דם
לכל בית חולים בשעת הצורך -
בימי שלום, בשעת חרום ואין צורך
לשלוח תורמים נוספים לבתי חולים.

ביום 1.1.77 חתמו שירותי הדם של
מד"א עם בריית התנועה הקבוצית -
ועדת בריאות, על הסכם חדש בנושא
בטוח דם. בהסכם זה אופשר למד"א
לקיים בכל משק שתי התרומות דם
בכל שנה, תוך שאיפה להגיע בכל
תרומה ל-7% מכלל האוכלוסיה במשק.

ארוחת ערב

שמחתי שבטע הביאה את בעית ארוחות הערב לתשומת לבו של הצבור. העובדה שלמאחרים לרוב לא בשאר מה לאכול לא פעם גורמת לרוגז ולאי שביעות רצון (ובטן!) ובטן הכל המאחרים באים בשעה 7.00 וקצת אחרי זה - שעה שלכל הזעות אבו עדיין מגישים אוכל.

אך אין אני מסכימה עם הפתרון שבטע מציעה, כלומר, לרשום את מספר האורחים שלהם מצפים יום יום.

הבעיה איננה פלישה פתאומית של אנשים שאינם תושבי המקום הקבועים - הבעיה היא פשוט שלא מוצאים מספיק מנות ותוספות.

לפי דעתי אפשר לפתור את הבעיה באחת משתי הדרכים:
(א) להעמיד תורן ליד הדלפק שיחלק את המנות למיניהן אחת אחת - כולל למקדימים שלוקחים את האוכל לבתים.

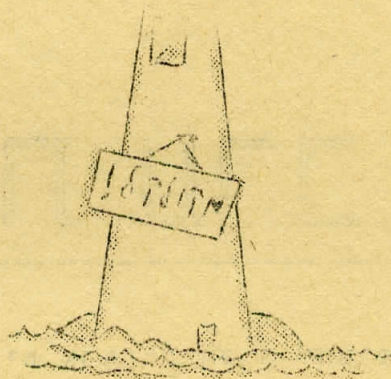
(ב) להוציא יותר מנות.

היות ואני בדעה שהגעבו לרמה כזאת שלא צריך לתת דו"ח על כל חתיכת גבינה או נקניק שלוקחים - וזה גם לא לפי הכבוד העצמי של כל חבר, אני מציעה שבסוף עוד כמה עשירות (או אפילו מאות!) של מנות יום יום. מה יש? אבו מספקים ארוחות ל 500-600 בפש כל יום. אז להוצאות האלה ברוסיף עוד 50 מנות, עוד 100 של גבינה, של נקניק או מה שיהיה.

ואם ישבו מי שפוחד שבגלל זה נעבור את התקציב - יש לי כמה הצעות איך אפשר לחסוך ולמנוע בזבוז! (בשטחים אחרים).

ולבסוף עוד הערה קטנה. אנחנו חיים במשטר של תקבוצים וחוקים, כשהפרט חייב להתאים את עצמו לכלל. אינני חולקת על הצורך באמצעים אלה כדי להסדיר את החיים המשותפים שלנו. אך הנה בעשה את זאת רק כשבאמת בחוץ. נתן לחבר להרגיש שבביתו יוכל להכניס אורח בלי פרוצדורה שלמה של רישום - סתם כך - כי זה ביתו. ואפילו על חשבון 2 חתיכות גבינה.

יעל ב.

זה אכפת לי

"קראתי את מאמרו של משה בעיון רב עד שראיתי את הביטוי "אנחנו או הם", ואז פתאום היה בדמיה לי, שללא כוונה, משה נגע בבעיה שהיא מרכזית לכל הבסיס הרעיוני שלנו, בעיה שהתעלמנו ממנה בדרך כלל.

לפי הבנתי, הקיבוץ אף פעם לא התקיים רק למען עצמו, אלא גם בכדי להאיר דרך לאורח חיים שווה יותר, ומאושר יותר, לכלל החברה ובמיוחד לעם העובד. בזה לא הצלחנו. אפילו לא הצלחנו לשמור על שפה משותפת, בה, אנו יכולים לספח הבנה הדדית. קיים עול כבד של חשדנות, ואף שנאה, שגדל למדי עבק בשנים האחרונות. האם זאת הכוונה של "אנחנו או הם". אולי מגדלאור הקבוץ הפך למגדל שן.

כאשר אנחנו מבסיס לפתור את בעיותינו, לעתים אנחנו חושבים שנוכל לפתור אותן על-ידי ניתוק מן העולם החיצוני, שאינו מתנהל כפי שהיינו רוצים. כך למשל, חושבים לפתור את בעית העבודה העצמית על-ידי הרחקת העובדים השכירים. התוצאה היחידה, שאפשר לבנא, תהיה הניתוק הגובר בינינו ובין יתר תושבי המדינה, ואין זה אפשרי לקשור קשר עם העט, אלא אם נזדקק להם, כמו שהיינו רוצים שיזדקקו לנו.

מעורבותנו אינה מספיקה בזה שאנחנו בותנים מורים ומדריכים לעירות פיתוח, קציבים לצה"ל או את הנוער לש.ש.ש. למען שייבנו אותנו, ושיתחסר אלינו ולשאיפותינו באהדה, אנו חייבים להיות זקוקים לעם ישראל ותלויים בו בכל המישורים. משא ומתן, פירוש בדיוק זה. אולי לפעמים "הם" כן צריכים לקבוע "לנו" אי-אילו עובדות בחיינו.

לא כתבתי את המלים האלה כתשובה למשה, אלא משום שנדמה לי שכאן אחת הבעיות הבסיסיות והגדולות, שהגיע הזמן שנעלה אותה על הנייר.

דוד קולט

PARENTS' PAGE

HOT LINE

Coming and Going (This time it is mainly "coming" - with people back from summer vacations):-

* A belated, but nonetheless very warm "Welcome Back Home" to Mrs. Esther Phillips, with a sincere apology for the omission last week! We understand she had a wonderful time in the family circle and among many old friends.

* Marion and Gerry Kessel have returned from the U.S. after attending their son's wedding. Again: Mazal Tov and Welcome Back!

* Larry is due home, and so are Pearl and her "gingy" offsprings.

* David Ellman is back from "outer space". And if not quite yet it is high time he turns up because his uncle is waiting for a seat on the space-ship!

* Sheila, Henry and Yaniv have left to be at hand for Gideon's wedding, - after all, Gideon is their "first-born".

* Itai Sella need not do "Shmira" (guard-duty) for he is at Tel-HaShomer undergoing physiotherapy exercises.

Congratulations to Shira and family on the birth of a baby-daughter!

Vignettes:-

* It depends on the time, the place and the mood!

For instance, when on basic training, we heard mainly the voice of the commanding officers, and later - when in the Army - the twittering of birds. During the war, we heard explosions and now, in days of peace, we hear the sounds from the factory, the noisy chatter in the dining room, the sighs of relief from the steam-boiler -- and the screaming of Jeremy..

And à propos Jeremy: It appears that there is lack of mutual understanding between him and Yoel, so Jeremy is now working in "Falha". He claims that all that's left to him is to ten avocadoes and do a stint at the Mif'al in order to "graduate" from all branches in the Meshek and to embark on the "race" for the office of its "Merakez".

* Last Shabbat, some young Chaverim, in a most private initiative, put up a rostrum for publicizing the march on behalf of the "Peace Now" Movement taking place this Shabbat (Sept.2nd).

We were nearing despair when, suddenly, a car stopped and a young girl emerged from it.

All of us, burning to serve and to enlighten, jumped towards her. Yoav immediately flung at her the pamphlets and proclamations and enthusiastically began to lecture her on the aims, intentions etc. of the Movement.

Finally she succeeded to disengage herself and to explain with abated breath that all she wanted was to light her cigarette and had stopped to ask for a match!"

* School year is starting! No hope for a strike! It transpires that the Teachers' Union has exempted the rural schools from the agreement. What consideration on their part!

Wouldn't it be a nice idea to send to the Teachers' Union a letter of thanks signed by all pupils on the Meshek?!

By the way, the teachers' staff will welcome a new member who has attained her major qualifications as coordinator of the Dogs' Committee..

* Next week we shall be able to enjoy again our exciting Luna Park, when our honoured guests will be Kibbutz Mahanayim -- and the Queen of England(?)..

* And in conclusion: Irith Ben-Kassover undertook to take care of "matters of life"..

Collated by: Shlomit

Responsible for Humour: Harry

-.--.-.-.-.-.-.-.-.-.-

APPRECIATIONS

* Mrs. Esther Black has written a letter of appreciation to DIVREI HAKFAR. For reasons of time and space, we bring here only excerpts from that letter which she calls: "Outpourings of a Grandmother's Soul".

She tells us how interested she is to read the DIVREI HAKFAR and how impressed she is by the manifold activities of the Hevra, young and old. Also, how pleasantly surprised she was to find that, with all the tempo of our life and the many things to report, thought and space was given by our Weekly to a "lonely grandmother" who had successfully concluded her course at the Open University on the topic "From Jerusalem to Yavne".

She says: "Many thanks! True, I was successful, I did quite a good job under difficult conditions. But not all the credit is mine, a great share of it is due to helpful friends, -- and to them I extend my gratitude and appreciation."

First on her list is Jacques Gollan, who had suggested the course to her. Then comes erudite and generous Meir Reines, who brought books for her from outside the Meshek. And last, but

"Yael, the kind and noble-hearted, was my support in hard and desperate hours," she says. "She extended a helping hand, lent me a sympathetic ear. She encouraged me and assisted me with my work."

"The material for the course is enormous, quite difficult but interesting and enchanting when one goes into its depth," Mrs Black continues. It embraces lectures, meetings with other students under guidance of an advisor, libraries, trips, etc., which she had to forego for reasons of health and transport problems. But - "hours with Yael alleviated the doubts and the depression, and the will to continue with my work returned."

"Again, my thanks to all and blessings".

* The following letter (dated August 15th) was received from Alfie:

"To my dear Chaverim and Friends!

Today, Yael and Alex are getting married. Perhaps at this moment they are standing under the marriage canopy, and I wish to thank you for the telegram I have received from you.

I nearly packed my suitcases and boarded the next plane as Alex did. But, on second thought, I am sending you this letter instead.

I do not doubt that you all have helped to turn this wedding into a joyous event not to be easily forgotten.

I do want to say to you all: Thank you, thank you time and again!

With greetings to all of you!"

Alfie

* Below is the text of a letter received from Kibbutz Amiad, addressed to Johnny Frank as Secretary of Kfar Hanassi:

"It is my pleasant duty to thank the Chaverim of Kfar Hanassi for the lovely evening many of our Chaverim and children from Amiad have enjoyed in your midst.

We were greatly impressed by the effort and work you have invested in the erection of your Luna Park, and are grateful to you for the invitation to come and have a good time there.

To my regret, not all Chaverim who wished to go along were able to do so, because the bus we had ordered from the Council failed to arrive. But all who were there derived great pleasure."

Many thanks and greetings."

Tommy Berman
Secretary

- 4 -

ANNOUNCEMENTS

Whoever possesses:

1. A microscope
2. Binoculars
3. A glass-cage for raising animals

and is in no need of these and willing to lend them for a longer period to the School, is kindly asked to contact Sarah Devolt, Shlomit Lifshitz or Inge. Thank you!

Anyone who has seen, or heard of, a slide projector, which has disappeared from the School without a trace, is requested to report to Inge. It looks like a squarish grey suitcase.

It is in constant use in the School, and we urgently ask the "innocent borrower" to return it to us before the start of the school-year.

I beg of all who have lately seen the projector in the vicinity, to inform me! Many thanks!

Inge

Kabbalat Shabbat:- We have now come to the end of the summer holidays and can return to permanent seating for Kabbalat Shabbat.

a) If you have any special request, please let me know during the week.

b) If children who until now did not attend Kabbalat Shabbat before but will now, please inform me.

Just leave a note in mailbox 6a.

At this opportunity -- my apology to all Chaverim whom I was compelled to move several times from table to table. Nonetheless, we did not have to stand in long queues -- and the plants have remained in the pool! Thanks!

Netta

Electricity Workshop:- As of next week, the workshop will be open for your convenience every day from 7.30 to 8.30 a.m.

At this stage, only ordinary home appliances (except baking ovens, automatic toasters and likewise) will be accepted for repair. We shall also receive requests by Chaverim for repairs in their home (which we will try our best to carry out!).

Appliances needing repair outside the Meshek will be taken to Haifa once a month.

As for the charge for electric items and repairs, this will be fixed by the workshop's team until such time as new guidelines will be received from the Vaadat HaHevra.

The Staff

Exchange:- The Devolt family is interested to exchange a long coffee-table (in good condition) for a smaller one (also in good condition). Those interested are asked to contact the family.

MANY HAPPY RETURNS!

Birthdays

3.9	Dorit Hatzor
	Amir Rosenthal
4.9	Gaynor Toren
	Mordechai Ben-Natan
5.9	Vanessa Weissbort
	Stephanie Rifkind
6.9	Kalman Lachovitz
	Noam Shein
	Margalit Samberg
	Elad Tiran
7.9	Sari Shuval
	Ofra Sina
	Yonit Glick
8.9	Yitzhak Bender
	Hanita Sheingesicht
9.9	Mossi Hameiri
10.9	Mrs. Esther Black
	Yehudit Barak
	David Divon

Anniversaries

5.9	Raymonde & Reuven Gutter
6.9	Reggie & Jason Pearlson
10.9	Shoshana & Micha Zinman

=.=.=.=.=.=.=.=.=.=.=.=.=.

SHABBAT SHALOM!